

91 PĚRĚD

6.

Měsíčník 91. oddílu vodních skautů KOTVA

<http://kotva91.e-plzen.cz/>

III. obnovený ročník - 2010

<http://perej91k.webnode.cz/>
sefredaktor.perej@seznam.cz

měsíc růží 2010

Poselství (tentokrát) mladších

Romana Romík Millerová

7. oddíl Veverice, středisko Lužan Varnsdorf

Jaro pomalu končí a blíží se léto s vícedenními výpravami s tábořením, tábory a spousta dalších dobrodružství. Myslím, že pro navození té správné letní atmosféry patří právě zamyšlení sestry Romíka o táborovém ohni. Je to sloh, který bych nedokázala napsat, kdybych před šesti lety nezačala chodit na skauta – jak sama říká...

Táborový oheň

Když na táboře jsme u táborového ohně, i přesto že hřeje, tak ve mně zamrazí! Mám nádherný pocit a ne jen že se dívám, jak plamínky ohně šlehají div neškokrtnou o nádherné hvězdné nebe ale i jak jiskřičky létají nahoru až ke hvězdám a já mám pocit, že na světě je všude mír nikdo nemá starosti jsem tam jen já dívající se „z očí do očí“ ohni který mi zahřívá nejen ruce ale také mé srdce.

Plamínky obplétají hořící kusy dřeva jak zapletené vlasy, jiskřičky si bezstarostně létají nahoru a postupně zhasínají, když zafouká lehký vánek, skupina jiskřiček si bezstarostně vzlétne k nebi. A já se na ně dívám, dokud nezhasnou a v duchu jim závidím, jak si svobodně létají a dělají, co chtějí. Nejraději bych vzlétla s nimi co nejdál od ostatních lidí, abych byla aspoň chvilku sama někde jinde než na zemi.

Když se v tu chvíli podívám nahoru na nebe, vidím nejen nádherně svítící měsíc ale i nebe celé poseté nádhernými hvězdičkami a mezi nimi lítající jiskřičky od ohýnku. Pokud mi před tím bylo smutno, měla jsem starosti nebo mě tížilo něco jiného, v tu chvíli o tom nevím, a tak si přeji, abychom tam byli pořád, vyprávěli si příběhy, zpívali písničky a užívali si to.

Když jiskřičky zhasnou, tak se vrátím do „reálného“ života, třeba chvilku potom ještě přemýšlím, jaké by to bylo vzlétnout sám do oblaků, sednout si na mráček jako do měkoučké peřinky. Dívala bych se na ostatní, kteří vypadají jako skřítky z pohádek, odpočinula si od všech problémů a za chvíli se vrátila mezi ostatní žít všední život.

Všichni co nic takového nezažili, přišli o hodně!

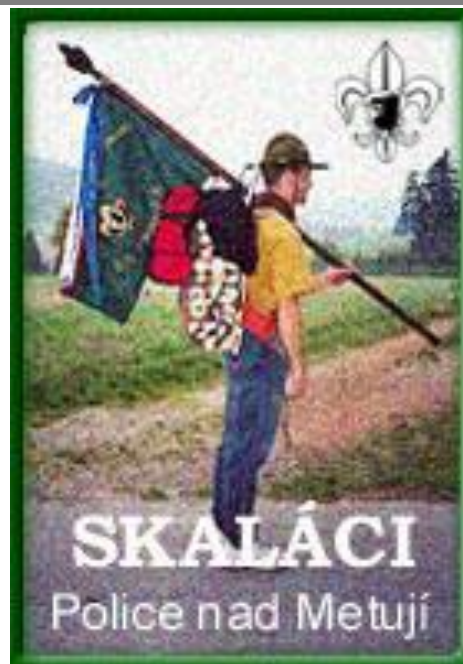

Představujeme:

Oddíl bratra Františka (středisko Skaláci Police nad Metují)

O letošních velikonocích jsme zavítali do CHKO Broumovsko, kde nám poskytli ubytování bratři ze Střediska Skaláci v jejich nově upravené klubovně v Polici nad Metují. Pro dnešní představení jsem vybral Oddíl bratra Františka a hlavně jeho projekt mapování a evidence hraničních kamenů Broumovska.

(Kaštan)

- František z Assisi (1182-1226)

V malebném kraji pod Ostašem a Broumovskými stěnami, ve městě Polici nad Metují vznikl první skautský oddíl již v roce 1919. Skauti zde tedy mají na navazovat a určitě díky své činnosti mají v Polici nad Metují dobré jméno. V současné době je v Oddíle bratra Františka přibližně 15 kluků, oddíl od roku 2006 vede bratr Bumerang (Mgr. Michal Bureš), který se do tohoto kraje přistěhoval ze západních Čech. Tam vedl od roku 1997 vlčáckou smečku a později celé skautské středisko.

Činnost oddílu je velmi pestrá – kromě pravidelných schůzek vyrážíme na krátké výpravy do okolí, jezdíme na víkendové akce na zajímavá místa, hrajeme různé hry a sporty (třeba florbal, frisbee, fotbal,...). Také se snažíme zapojit do programu neotřelé a užitečné aktivity – například v roce 2008 jsme mapovali hraniční kameny broumovského kláštera a připravovali nové řešení expozice Rodného domu Mistra Jana Husa v Husinci. A hlavně o mapování hraničníků, které Oddíl bratra Františka proslavilo, včetně výstavy v městském muzeu si budeme povídat...

Jak se zrodil projekt vypráví bratr Bumerang: „V Oddíle bratra Františka střediska Skaláci Police nad Metují (www.skautipolice.cz) mám řádově patnáct skautů, které se mi podařilo nakazit

láskou k historii i hmotným památkám. Na podzim roku 2007 jsme se rozhodli, že zkusíme udělat něco užitečného, co nás zároveň bude bavit a zpestří to oddílový program celého roku. Tehdy jsem zvažoval, nakolik zajímavé by bylo zmapovat hranice broumovských benediktinů. Samozřejmě jsem věděl o několika hraničnících s tolik typickým břevnem, samotného mne zajímalo, kolik se jich ještě dochovalo v terénu. Kluci se nadchli pro mou myšlenku a podnikli jsme první kroky k její realizaci. Musím přiznat, že mne samotného překvapilo, co vše jsou schopni samostatně udělat a jak je tato rádobý „vědecká práce“ bavila.“

Za cíl jsme si stanovili zadokumentovat zachovalé hraniční kameny a milníky, každý z nich očistit, popsat, vyfotografovat, zajímavé nakreslit a všechny zaznamenat do mapy. V dokumentaci, která tímto způsobem vznikne, bude přesně uvedena i poloha kamene pomocí GPS souřadnic. Během terénního průzkumu jsme shromažďovali materiály k tomu, aby mohla být sestavena výstava jednak mapující hranice broumovsko-polického panství, tak také přibližující celý projekt, jeho provádění a výsledky. Realizací projektu jsme chtěli posílit v dětech, a to nejen v

Jurák – zvan skautů a skautek ČR, středisko Skalce Police n. M., oddíl bratři Františka

Hraniční kameny broumovského panství

Evidenční vytvořena v roce 2008

118. Hraničník

Souřadnice GPS: není

Stav: dobrý

Zvláštní znak: vytesán ve skále, negativní reliéf břevna

Rozměry: není

Číslo kamene v číselné řadě: 242

A

Čelo: NP ↕ B

Místo: na nepoužívané cestě k osadě „Hamneisz“

Datum a čas dokumentace: není

těch, které se na projektu přímo podílejí, vztah k historii a území, v němž žijí. Podařilo se nám získat od Agentury pro rozvoj Broumova 10.500,- Kč, za které jsme pořídili GPS přístroj a částečně pokryli náklady na později uspořádanou výstavu.

V zimě jsme se připravovali na začátek prací v terénu, podařilo se nám například sehnat lesnické mapy Broumovských stěn z roku 1936 s přesným zakreslením polohy jednotlivých hraničníků (včetně jejich číslování) a s pomocí několika pamětníků, vysloužilých lesníků, místních nadšenců a turistů, dále po bádání v okresním archivu a mnoha jednáních jsme zpracovali plán na vlastní práci v terénu.

V dubnu jsme začali s vlastní prací v terénu, hned na začátku jsme zjistili, že to nebude vůbec snadné – mnoho kamenů je zničených a odcizených – poměrně velké množství jsme jich zdokumentovali v zahradách chalup a statků. Kromě toho některé památky byly v poměrně špatném stavu, byly povalené, případně zmizely pod úrovní terénu. Společně jsme se snažili kameny najít, očistit a zdokumentovat. Byly to stovky hodin práce a přibližně 200 kilometrů pěšího pochodu většinou dost neprostupným terénem. Nalezeno, očištěno a zdokumentováno bylo (k 3. květnu 2009) více než 180 hraničních kamenů. Terén byl často jen obtížně přístupný. To nám ale na chuti neubíralo. **„Kromě toho to byla taky velká výzva, procházeli jsme místy, která by nás ani jako cíl dobrodružné výpravy nenapadla. Soukali jsme se křovím, brodili přes řeku, plahočili se bažinami, prošlapávali kopřivy vyšší než my samotní, slézali skalnaté stráně a hlavně - nikdy jsme to nevzdali.“**

A jaký byl význam hraničníků? Sloužily k označení přesné hranice majetků dvou různých majitelů. V dobách dřívějších jich byl v terénu nespočet. Po staletí vymezovaly hranice a pomáhaly v orientaci. Na většině území Čech označují hranici prosté, nahrubo otesané mezníky s vytesaným křížem na vrchní straně hraničníku. Vzhledem k poměrně snadné dostupnosti kvalitního pískovce ve vlastních lomech a movitosti majitelů broumovského panství (břevnovsko-broumovské benediktinské opatství) zde vznikly jedinečně zdobné a do detailů propracované mezníky různého stáří a provedení. O funkčnosti těchto kamenů svědčí i jejich pravidelné doplňování až do druhé světové války.

Experiment - náš hraničník

Již na počátku jsme nahlas uvažovali o tom, nakolik namáhavé a časově náročné je vytesání jednoho hraničního kamene a zda bychom to také zvládli. Druhou lednovou sobotu roku 2009 jsme se odhodlali a po obědě vyrazili do polických skautských kluboven. Nahrubo opracovaný pískovcový kvádr jsme se rozhodli přeměnit v hraniční kámen. Celkem se akce zúčastnilo osm kameníků – amatérů. Po šestihodinovém snažení, kdy většinou byl u kamene jeden až dva z nás a v práci jsme se střídali, se nám podařilo vytesat do kamene iniciály oddílu (OBF – oddíl bratra Františka), negativní reliéf břevna (trochu neohrabaně pojatý) a letopočet vzniku. Celkově jsme byli s výsledkem moc spokojeni, vlastně nás mile překvapilo, jak snadné to bylo...

<http://hranicniky.skautipolice.cz/>

Čtení o čtení

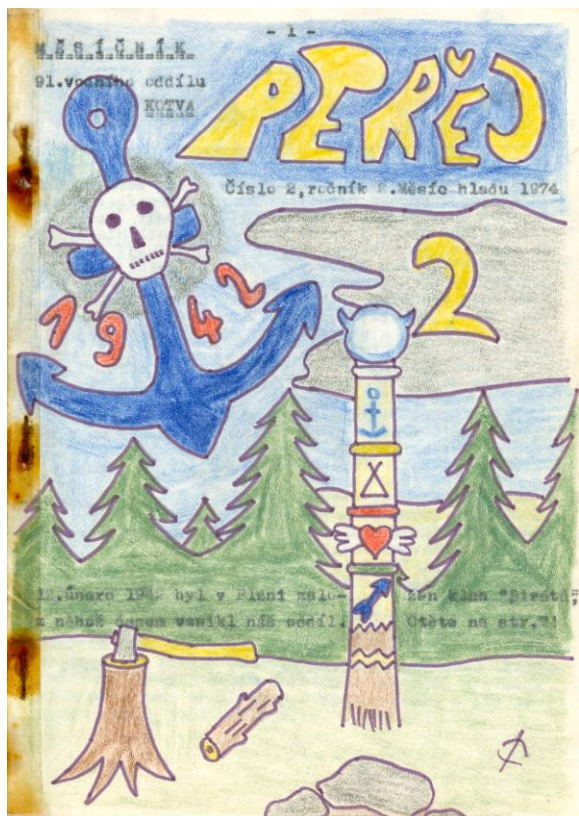
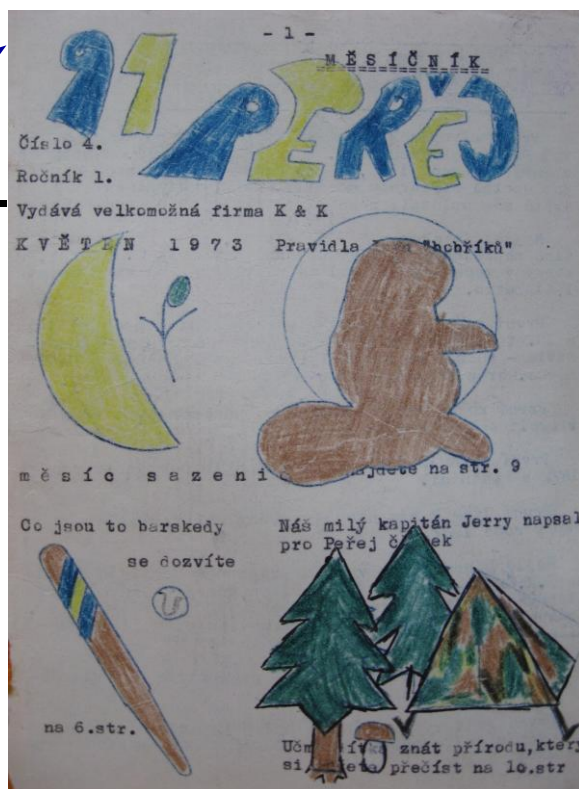
Jak to bylo s Peřejí...

Bylo – nebylo...

V jednom oddíle se dalo dohromady několik čtrnáctiletých kluků a ti začali psát a vydávat oddílový časopis, který dostal jméno „Peřej“, protože ten oddíl byl vodácký. Obrázky malovali do každého výtisku zvlášť a články psali na psacím stroji přes kopírák. Každý měsíc takto vyrobili pět časopisů, které rozdali po jednom každé družině a vedení, časopis v družině koloval a každý jej po přečtení předával dalšímu členu družiny. Psal se rok 1973...

O třicet let později se jeden z těchto kluků vrátil do vedení oddílu a na starý časopis dávno zapomněl. Činnost oddílu nabírala na obrátkách, oddíl se rozrůstal a přibývalo různých akcí. V roce 2004 proto začíná Admiralita oddílu vydávat věstník „Ze strážního koše“ o rozsahu přibližně čtyř stran, kde je zveřejňován plán činnosti, pokyny k akcím, výsledky bodování a další aktuality z činnosti oddílu.

K stému výročí vzniku skautingu je v Plzni v muzeu skautská výstava, kde je mimo jiné k vidění časopis jiného oddílu, na jehož vydávání se podílel další člen Admirality Kotvy. A tak vzniká nápad rozšířit stávající Strážní koš na oddílový časopis, pro který je vybrán tradiční název „Peřej“. O konkrétní podobě se začíná jednat na podzim roku 2007, je vytvořeno logo časopisu podle vzoru starých čísel a během roku 2008 se připravují první čísla nové Peřeje včetně rozhovorů s „Hvězdami Kotvy“. První číslo obnoveného třetího ročníku Peřeje vychází k vánocům 2009...

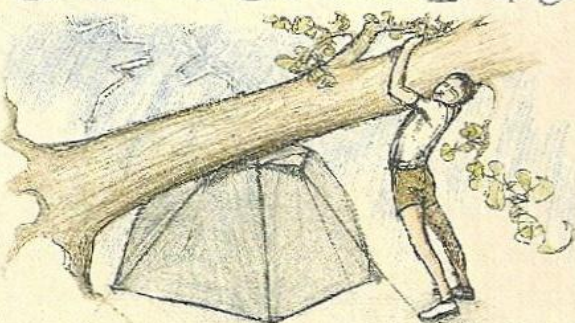
Místo pro táboření - //

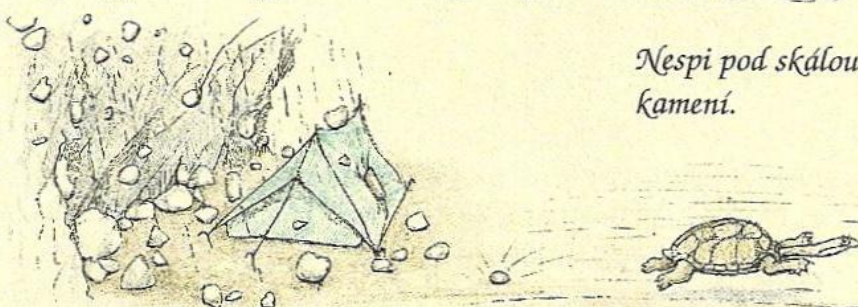
Nocovat v listí se také nevyplácí - bývá plné klišťat. A klišťata, jak jistě víš, přenášejí nebezpečné nemoci.

Nejedná-li se o jediné přespání, měl bys mít v okolí tábořiště vodu a dřevo na topení. Do spacího pytle nelez ve vlhkém, nebo dokonce mokřem oblečení (počáteční teplo by se brzy změnilo v zimu).

Hrozí-li bouřka, nelehej si pod osamělé stromy, ani tehdy, láká-li tě závětrí pod spodními větvemi. Mohla by tě zasáhnout padající větev nebo celý strom.

Nespi pod skálou - nebezpečí padajícího kamene.

Hlavně nezapomínejte na úklid tábořiště při vašem odchodu – místo táboření byste měli zanechat v lepším stavu, než v jakém bylo, když jste na ně přišli...

Oddílové výsledky:***Měsíc sazenic 2010*****1. Docházka:**

Docházka oddílu byla v květnu 2010 nejhorší od počátku školního roku – klesla na pouhých 74,6%, ani jednu akci nevynechali **Ilča, Davoš, Píd'a, Kody, Rybka a Veverka**, nejhorší byl Řízek, který se od květnové oddílovky neukázal a ani o sobě nedal vědět. Z družin měli nejlepší docházku **Kosatky** (86,7%), nejhorší opět Delfini (63,3%).

2. Výsledky měsíčního bodování – květen 2010:

<u>Družiny:</u>	1. Rejnoci	průměr 130,6 b.		
	2. Kosatky	průměr 123,8 b.		
	3. Žraloci	průměr 87,5 b.		
	4. Delfini	průměr 74,6 b.		
<u>Jednotlivci:</u>	1. Píd'a	163 b.	11. Rarášek	110 b.
	2. Kody	159 b.	12. Želva	107 b.
	3. Ilča	156 b.	13. Bart	104 b.
	4. Ježek	142 b.	14. Poděs	93 b.
	5. Rybka	135 b.	15. Rosňa	84 b.
	6. Veverka	130 b.	16. Adam	79 b.
	7. Davoš	128 b.	17. Klárka	65 b.
	8.-9. Mourek	121 b.	18. Bertík	59 b.
	8.-9. Hvězdička	121 b.	19. Bětka	58 b.
	10. Kašpy	111 b.	20. Rampun	24 b.

V celoročním bodování jednotlivců je stále v průběžném hodnocení na prvním místě Kody s 1711 body, z družin jsou zatím stále nejlepší Rejnoci s průměrem na jednotlivce 1353,3 bodu.

V O D Á C K Ý M A G A Z Í N

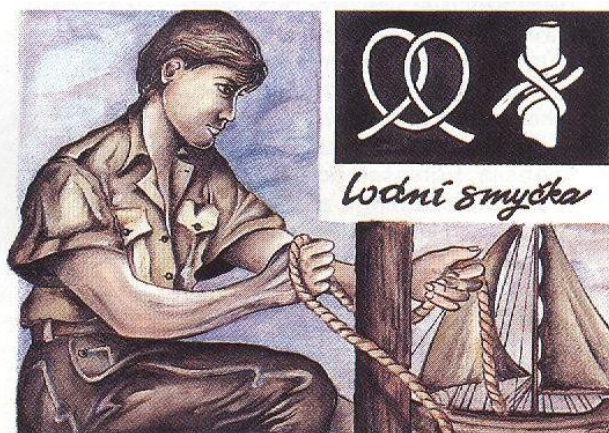
www.hydromagazin.cz

nabízí čtenářům Peřeje slevu na individuálním HYDROpředplatném ve výši 25%

Kupon pro uplatnění slevy naleznete na rubu kalendáře ve volné příloze časopisu.

Malá škola uzlování

Další užitečnou smyčkou je **lodní uzel (smyčka)**, který se ještě dnes používá k přivazování lodí k molu. Výhodou je rychlé a jednoduché vázání i na těžkých a mokrých lanech. Dobře také poslouží k přivázání lana mezi dva stromy i k ukotvení vypínací šňůry u stanu. Příkladů použití je ovšem daleko více. Na ně přijdete postupně jistě sami. Lodní uzel je důležité umět vázat nejenom na volný kůl, ale i na kůl, kdy nemáme k dispozici jeho vrchol. Ještě si připomeneme, že lodní uzel se hodí hlavně tam, kde je stálé zatížení. Při trhavých pohybech se může rozvázat.

lodní smyčka

Další ze základní šestice uzlů je **uzel rybářský (autíčka)**. Rybáři jej používají ke svazování přetržených vlasců. I tento uzel se při tahu čím dál víc utahuje. Nemusíme ho ale používat jen k tomuto účelu, výborně se hodí i ke svazování jakýchkoliv dvou přetržených provázků nebo lan. Vázání je jednoduché a snadno je odvodíte z obrázku

Rybářská spojka

Posledním základním uzlem je **zkracovačka**. Někdo jí také říká „ovčí nožka“. Velmi dobře nám poslouží tehdy, přivážeme-li k něčemu oba konce provazu a potřebujeme-li ho zkrátit bez rozvazování nebo dokonce přeřezání. Drží naprosto spolehlivě tím víc, čím důkladněji ji utahujeme. A lze ji velmi dobře rozvázat zatáhnutím za prostřední provázek. Výborně se hodí například při vypínání stanů a nouzových přístřešků.

Zkracovačka

Takže mnoho štěstí při vázání prvních šesti uzlů (na světě je jich evidováno přes 4.000) a nezapomeňte si s nimi také zasoutěžit. Můžete vázat na čas, poslepu, jednou rukou, ve štafetu a podobně. To záleží jen na vaší fantazii.

A ti nejlepší z vás si potom na podzim mohou poměřit své umění s ostatními skauty, vlčaty a světluškami na „Velkém klání v uzlování“...

Typ na výpravu:

Berounka sice nepatří mezi naše nejdelší (140 km), ale rozhodně patří mezi nejzajímavější a nejkrásnější řeky. Již její vznik soutokem čtyř řek - Mže, Radbuzy, Úslavy a Úhlavy na území města Plzně je jistým unikátem i ve světovém měřítku. Ostatně i rodilým Plzeňanům vyjmenovat všechny řeky svého města dělá často problémy.

A kde přesně Berounka začíná? Po nějaký čas se považoval jako počátek Berounky poslední soutok výše zmíněných řek u kostela sv. Jiří v Doubravce (tj. Mže a Úslavy). Pak se oficiálně vznik Berounky přestěhoval proti proudu, již na soutok Mže a Radbuzy pod plzeňským pivovarem. V roce 2006 se ovšem plzeňští konšelé usnesli, že by bylo dobré počátek Berounky opět přeložit ke sv. Jiří. Paradoxně však řeka Radbuza je při soutoku se Mží vodnatější - tuto křivdu Radbuze zatím žádný kartograf nenapravil. Navíc - až do konce 17. století se pro celý tok Berounky používalo jméno Mže. Takže, kdo ví, jak to bude za pár století??

Berounka se po opuštění Plzně zařezává do krajiny a poklidně plyne desítky kilometrů málo obydlené venkovské krajiny k Berounu. Cestou na ni shlíží zříceniny středověkých hradů, kostelů a rozeklaná skaliska s divokými borovými a bukovými lesíky. Právě strmé a skalnaté stráně říčního údolí dokázaly uchránit unikátní přírodní zákoutí, která jsou dnes převážně chráněny. Proto je Berounka tolik oblíbená vodáky, poslední dobou kouzlo krajiny a dopravní klid na zdejších okreskách objevují cyklovýletníci.

Okolí Berounky mezi Plzní a Křivoklátem se za komunistické éry nechalo nazvat spícím územím. Průmysl zde prakticky neexistuje, do větších měst je daleko. Rozvoj cestovního ruchu před rokem 1989 nebyl možný. Krajem nevede žádná železnice či významnější silnice a proto se vesnice podél toku řeky vyliďňovaly. Opuštěné chalupy

však naštěstí hojně obsazovali "luftáci - chalupáři". To zachránilo vesnice před větší devastací.

Berounka pro náš oddíl znamenala též řeku prvních plaveb s rodiči a místo letních táborů – nejdříve u Újezda Sv. kříže (od roku 1992), později po prodeji pozemku na louce u Korečnického mlýna (od roku 2001) a nakonec po prodeji a zahájení přestavby Korečnického mlýna v kempu u nadrybského přivozu (2008 a 2009).

Převozní pramice je zde uchycena na laně nataženém přes řeku, její pohon však obstarává místo elektrické kočky převozníkově bidlo a umné využívání vlastního proudu řeky.

Horní tok Berounky zasahuje do území Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko, kterou v dolním úseku řeky střídá oblast Českého krasu. Krajina bohatá na přírodní zajímavosti však neláká jen k pěším či cyklistickým výletům. Okolí Berounky se přes léto stává rájem vodáků. Na dolním úseku Berounky, ze Zvíkovce do Karlštejna, vede 60 kilometrů dlouhá vodácká naučná stezka, jediná svého druhu v Česku. Celkem třináct zastávek s informacemi najdete na levém břehu Berounky, takže stezku mohou využít nejen vodáci, ale i pěší turisté.

Vystoupit z lodi se vyplatí také kvůli dvěma královským hradům, které od sebe dělí téměř čtyřicet kilometrů po proudu řeky. Hrad Křivoklát, který patří k nejvýznamnějším památkám na Křivoklátsku, v minulých letech oslavil 900 let od svého založení. Poklady českého krále a římského císaře Karla IV. najdete na královském hradě Karlštejn. Na konci srpna si hrad můžete prohlédnout i v noci.

Severně od Karlštejna najdete zatopený pískovcový lom Velkou Ameriku připomínající americký kaňon. Kolem horního okraje lomu, jehož hloubka dosahuje až 80 metrů, vede turistická trasa číslo 6161, po které se dostanete i k několika menším lomům Českého krasu – k Malé Americe nebo k Mexiku. Ačkoliv je koupání v lomech zakázáno, všechny patří soukromé společnosti Lomy Mořina, výhled na dno Velké Ameriky s průzračnou vodou stojí rozhodně za to.

Minitábor Kotvy

(Povídání o tom, jak jsme ničili nervy chatařům a táborníkům na Hracholuskách)

Autentický zápis o prvním svérázném táboře Kotvy osiřelé po nečekané smrti kapitána Baltíka...

aby „náhodou neshnily“. Všem třešním jsme bohužel takto posloužit nemohli. Sluníčko už začínalo pálit, a tak jsme se všichni těšili na vychlazenou limonádičku v hospodě. Ale ta byla bohužel zavřená. Zapadli jsme tedy do prodejny se smíšeným zbožím a začali nakupovat. Koupili jsme několik konzerv, ale hlavní část nákupu tvořily limonády, mezi nimiž nechyběl ani nealkoholický nápoj Kofola. Složili jsme nákup do Jerryho tašky, vypili několik limonád a v největším horku vyrazili na zpáteční cestu. O tašku jsme se sice střídali po dvojíčkách, ale stejně jsme se pěkně pronesli a všichni jsme byli rádi, když se objevila Jerryho chata. Hned jsme položili nákup, vypili několik dalších limonád a po chvíli jsme vpadli do vody, kde jsme zůstali celý zbytek odpoledne.

Při koupání jsme se domluvili, že večer pojedeme k „Nanuku“, kde uspořádáme další pirátskou hostinu.

X. První střetnutí

A tak jsme se hned po večeri začali vypravovat. Jelikož nás bylo sedm na dvě lodě, rozhodli jsme se udělat následující posádky: Tichošlápek, Bazilišek, Mandarínek a já; Jerry, Jack a Honza. Protože Jerryho posádka měla jen tři členy, byla jí svěřena naše zásoba – sedm limonád.

Zkrátka jsme vyrazili. Jerry a spol. jeli trochu rychleji, takže „U Nanuka“ měli dobrých 400 metrů náskok. Toho využili a opevnili se na skalce v lese. Limonády vzali samozřejmě s sebou. Za chvíli jsme přijeli i my a přistáli vedle Jerryho lodi. Jerry ale nikde nebyl. Dali jsme se do výstupu do stráně a koukali, kde je, Mandarínka jsme nechali u lodí hlídat.

Najednou jsme se ocitli v palbě. A to už jsme viděli Jerryho bandu, jak po nás pálí šíškami. Ustoupili jsme o několik metrů a vyzvali Jerryho, aby palbu zastavil. Jedinou

odpovědí nám byly šišky, které vyletovaly z úkrytu za skalkou a pěkně se rozpleskávaly o stromy nebo o nás. To nás mírně naštvalo a upozornili jsme Jerryho, že máme v moci obě lodě a že s nimi můžeme odjet. Tu se ozvala Jerryho odpověď, něco v tom smyslu, že je nám to „houby s voctem platný“, že ujet nestačíme. A zase palba. Svolal jsem tedy svoji posádku a rozdělili jsme se na dvě části – Tichošlápek a Baziliškem a já s Mandarínkem. Hned na to jsme připravili bojovou akci, při níž jsem velel já.

XI. Ultimátum

Podstata našeho plánu byla v rychlosti a přesnosti provedení. A celá akce se rozběhla. Najednou jsme bleskově seběhli dolů k lodím a než se Jerryho banda vzpamatovala, brázdili jsme vlny Úteráku. Přejeli jsme na protější břeh a Jerry dostal ultimátum – buď nám do půl hodiny vydá limonády, nebo odjedeme i s loděmi pryč. Jerry totiž, aby se dostal k chatě, musel buď jít k soutoku a tam si vypůjčit loďku nebo obejít celou zátoku Úteráku a jít přes most přes přehradu.

Tuto půlhodinku jsme strávili pokuřováním doutníků Made in Borek u Tachova a koupáním. Asi po dvaceti minutách jsme vyjeli na jezero a ještě několikrát opakovali svou výzvu. Jerry ale buď neodpovídal anebo po nás chtěl, abychom si pro limonády přišli. To jsme samozřejmě odmítli, a když Jerry a spol. limonády do určené půlhodiny nepřinesli, vypluli jsme.

Na pravém břehu se ozývalo různé praskání, to jak se Jerryho banda prodírala za námi. Jeli jsme ale daleko rychleji, a tak jsme získali velký náskok. Brzy jsme dojeli k cíli – Jerryho chatě – a tam nastal další problém – jak se dostat dovnitř. Naštěstí Tichošlápek zjistil, že jedno okno je rozbito a slepeno náplastí, takže se dá otevřít. A tak díky Ticháskovu odbornému zásahu jsme byli po velmi malé chvilce v chatě. Potom jsme uklidili lodě a šli se vykoupat. Osvěžení jsme snědli ze společných zásob věci v ceně limonád a vzali si jídlo na zítra, neboť jsme byli rozhodnutí, že ráno odjedeme. A nakonec jsme spokojeni dobře vykonanou prací šli spát.

Nemohl jsem dlouho usnout a sotva se mi to podařilo, probudil mne vpád Jerryho do chaty. Jerry si myslel, že spím, a tak jsem se dozvěděl, že máme zamčeny lodě a klíč je v Jerryho kalhotách. Potom jsem konečně usnul.

7. den měsíce hromu l.p. 1972

XII. Odjezd

Hned, jak jsme se ráno probudili, dali jsme se do balení, protože jsme chtěli co nejdříve vypadnout. Na obou stranách fronty byl klid, a tak nebylo těžké uzmut Jerrymu z kapsy klíč od sklepa. Ještě jsme neměli sbaleno ani dopolovic, Když Jerry přišel, jak se domnívám, na to, že nemá klíč.

K žádné bitvě ale nedošlo, mohli jsme tedy v klidu dokončit balení. Odnesli jsme rance na břeh přehrady a já jsem šel s Ticháskem vyndat lodě ze sklepa. Když už se

pohupovaly na vlnách a my byli připraveni okamžitě vyrazit, šel jsem odevzdat Jerrymu klíč. Dozvěděli jsme se přitom, že až budeme chtít příště krást, máme se zeptat. Přešli jsme to mlčením a pak naše flotila nabrala kurs Nový most.

Kus za mostem jsme se rozhodli, že přistaneme v ústí jednoho potoka a tam se najíme. Místo pro ohniště jsme vybrali na vrcholku asi desetimetrové skály a za chvíli jsme si pochutnávali na dobrém obědě. Sotva jsme dojedli, objevila se na cestičce vedoucí na skálu jakási chatařská rodinka, jež se šla koupat. Od té jsme se dozvěděli o osudu jedné paní, která se na místě, kde jsme měli ohniště, zakopla a zastavila se až v řece.

Další čas jsme věnovali koupání. Domluvili jsme se, že ve dvě hodiny vyplujeme, a tak jsem pověsil své hodinky na strom. Čas nám při koupání rychle uběhl a bylo nutno vyplout. Jeli jsme poměrně pomalu, na mé lodi jsme totiž jeli všichni a měli jsme tam i rance, aby díry v Tichasově lodi byly nad vodou. Stejně jsme se ale dost nadřeli, protože loď v závěsu se točila jako káča a každou chvíli mi strhávala loď na jinou stranu.

Nový most i naše poslední tábořiště už zmizely za zákrutem, když jsem se chtěl podívat na hodinky a s hrůzou jsem zjistil, že je nemám. Hned jsme přistáli, odvázáli loď a vyrazili plnou parou k potoku. Už z přehradního jezera jsme viděli, že hodinky jsou na svém místě, a tak jsem si pro ně skočil a za malou chvíli jsme již mohli pokračovat v cestě.

Další zastávku jsme udělali u Bezručického mostu. Šli jsme se totiž napít na nádraží do hospody. Zbytek cesty pak už uběhl rychle a zbývalo již jen vylovení ranců u mne na chatě a příprava na noc.

XIII. Doslov

... a tady zápis v kronice končí. Obě skupiny se další den opět setkaly, noční bitva byla zapomenuta. Následuje několik dnů táboření na různých místech Hracholuské přehrady zakončené dvou-denním splutím řeky Mže do Plzně.

Na podzim pak Jerry oslavil své osmnácté narozeniny a oficiálně převzal vedení oddílu, který hned příští prázdniny vyrazil na první z putovních táborů po jihočeské řece Lužnici...

Více z historie Kotvy zjistíte na <http://kotva91.e-plzen.cz/historie.html>

Jak bylo v květnu 2010

zprávy z akcí oddílu:

Májová Sázava – 1.-2.5.2010

Po loňské společné úspěšné plavbě po Ohři jsme vyrazili se Skauty lesní moudrosti na další společné splutí, tentokrát na Sázavu, která je z Brna lépe dostupná. Plavby se zúčastnilo osm lodí a počasí nám přálo. První den bylo sice vody méně, takže jsme jako první jeli úsek pod Ledčí nad Sázavou a před vyplutím uctili vodáckého pánaboha plzeňskou desítkou nalitou do vln Sázavy. Pomohlo to

a v noci na neděli zapršelo a voda stoupla o dobrých 15 cm. Nedělní splutí ze Světlé nad Sázavou přes Stvořidla do legendární Foglarovy Sluneční zátoky bylo za velmi příznivého vodního stavu, rychlejší voda nás nesla peřejemi mezi ohromnými balvany. Řeka byla sjízdná ještě i na otevřených lodích, do kterých ale v peřejích dost cákalo, takže jsme museli několikrát vylévat. Všichni ale plavbu zvládli na výbornou, žádné „plavající klobouky“ se letos nekonaly. Na závěr plavby jsme si prohlédli Sluneční zátoku s pamětní deskou Jaroslavu Foglarovi – Jestřábovi.

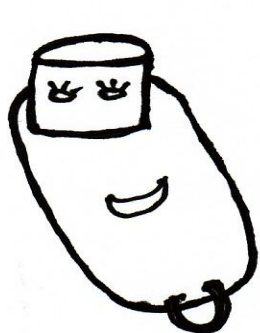

Plavba s rodiči po Vltavě

21. - 23. května 2010

Letošní plavba po Vltavě s rodiči a přáteli oddílu byla opravdu mohutná – sešlo nás přes čtyřicet. V sobotu jsme se rozdělili na dvě skupiny, makáci jeli 26 km z Vyššího Brodu do kempu k Vikingovi, pohodáři začínali svoji 19 km plavbu na tábořišti „U Veverek“. V neděli jsme pak za velmi příznivého stavu po nočním dešti dali 13

km přes krumlovské jezy, které si všechny posádky vyzkoušely sjet. Úroda krys tedy byla hojná, až to Medvěd skoro nestačil evidovat. Plavba a hlavně sjíždění jezů se určitě všem líbilo, také počasí a stav vody nám přály. Na konci plavby dostali nejmladší účastníci vodácké diplomky za překonání vltavských peřejí...

Šprajda
a kámoš Pádlo
doporučují

Jak (ne)být začátečníkem

Text: Lubor Přikryl

(převzato z vodáckého magazínu HYDRO 1/2010)

V diskusích nad články o výskytu nezkušených vodáků na poměrně obtížných řekách se dost často objevuje názor typu: „No, a kde se to mají naučit?“ Otázka se mi zdá nesmyslná a přiměla mě k napsání tohoto článku.

Protože zima je krátce za námi, začneme krátkou zimní paralelou: Přijedete na neudržovanou sjezdovku, pařezy pod sněhem, kolem stromy a kameny. Půjčíte si lyže, hůlky a brýle v půjčovně. V životě jste na tom nestáli. Vypijete půl litru rumu a vydáte se dolů, hůlky držíte v polovině délky. Pády a nárazy považujete za „vzrušo“. Když jedete tímto stylem, kombinujícím brzdění pluhem a brzdění bradou, dost těžko vám někdo bude věřit, že si to užíváte, i když budete s hlavou v závěji vykřikovat „Adrenaliín!“.

Na lyžích a asi ve všech dalších sportech to každého baví tím víc, čím lépe sport ovládá. Na vodě je to jinak. Za největší dobrodružství někteří považují sjet těžký úsek, nebo dokonce nebezpečný jez jakýmkoliv stylem. Často neumějí víc, než se pevně držet lodi. A slalomářská omladina hravě předvádí kousky, které jim borci s třiceti sjezdy Vltavy mohou jen závidět.

Tady je pár rad, jak na to, když se chcete na vodě opravdu naučit jezdit:

- Začněte jezdit na klidné vodě. Té je všude dost. Není to ostuda, není to nuda. Především musíte umět ujet několik desítek metrů rovně, pak umět zatočit na obě strany a pak zase a znovu.
- Cvičte efektivní a pravidelný záběr dopředu. Na deblovce přidejte synchronizaci. Na divoké vodě nemá začátečník vůbec čas se na tyto věci soustředit a pádluje jako čuně. Těžko se to pak odnaučuje, na řekách potkáte lidi, kteří jezdí na vodu mnoho let, ale

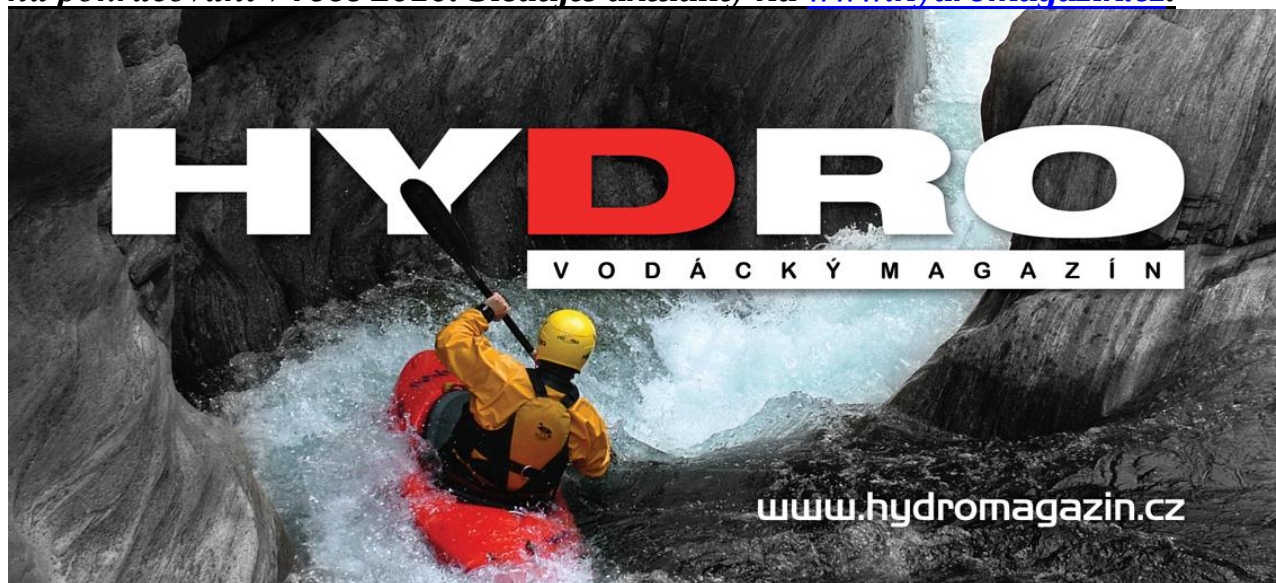
mají zoufalou techniku záběru. Jako kdyby ten lyžař z výše uvedeného příkladu sice sjel ty nejlepší sjezdovky světa, ale všechny pluhem.

- Až budete umět jezdit rovně a zatáčet, přemístěte se na tekoucí vodu. Trénujte na přírodním terénu. Technické překážky v řece jsou většinou nebezpečnější než přírodní, pokud to není slalomový kanál.
- Sjezd jezu není vrcholem vodáckého umění, i když si to mnoho lidí myslí. Můžete skákat vysoké jezy, sjíždět šlajсны, ale nic moc se nenaučíte. Mnohem lepší je najít místo s proudem a protiproudem (vracákem) a jezdit sem a tam, pochopit správný náklon a když se náklon nepovede, učit se jak loď stabilizovat.
- Jeďte v létě na vodu. Na hezkých místech vyložte bagáž a zajeďte si v proudu. Za hodinu se naučíte víc, než sjetím celé řeky. Na každé letní řece je plno kamenných hrázek, peřejí, válečků a dalších příležitostí ke zdokonalení. Vyústění šlajsen jsou také dobrým cvičným místem, pokud ale šlajsnou proplová jedna loď za druhou, dávejte pozor. Převálcování shora jedoucím raftem je nebezpečnější než špatný náklon.
- Pro nácvik si loď zabezpečte proti potopení. Nemusí to být nic složitého, stačí netahat nafukovací zvířátko za lodí, jak je teď v módě, ale nacpat je do přídě nebo do zádě. Nafukovací balon patřičné velikosti je ještě lepší.
- Kdo umí v lehkém terénu jezdit napříč řekou, proti proudu a otáčet se do proudu, sjede rovně dolů i několikanásobně těžší úsek.

A to je vše. Naplánujte si pro nadcházející sezonu, které řeky sjedete a které využijete k tomu, abyste nacvičili jak mít loď a techniku trochu pod kontrolou. Hodně štěstí a příznivé průtoky!

A pokud si říkáte, že by to chtělo nějaký podrobnější návod, co vlastně trénovat, sledujte HYDROmagazín! V blízké době vyjde na pokračování seriál, který zájemcům pomůže stát se opravdu dobrým kanoistou nebo kanoistkou.

Článek vyšel ve Vodáckém magazínu HYDRO 1/2010. V dalších vydáních HYDROmagazínu najdete HYDROškolu kanoistiky pro pokročilé, která vychází na pokračování v roce 2010. Sledujte aktuality na www.hydromagazin.cz.

Co nás čeká v červnu 2010:

Informace a pokyny k akcím nově na Facebooku – vstup z oddílového webu po přihlášení přes ikonky **f** (nutná registrace ve skupině 91.OVS Kotva).

Z - základní bodovaná akce s povinnou účastí

D - dobrovolná volitelná akce

1.6.2010	Z	oddílovka v krojích	Žabák
12.-13.6.2010	info	ČPV Svatka (s možností splutí Jihlavy)	Kotva, o.s.
19.-20.6.2010	info	ČPV Blanice (večer soutěž v eskymácích)	Kotva, o.s.
2.-17.7.2010	D	Tábor Chlum sv. Máří	Žabák

91 PŘEČ Soutěž o body

Která postava z Rychlých šípů a Bratrstva Kočičí pracky na obrázku není? Najdeš deset rozdílů mezi oběma obrázky? U první otázky se hodnotí rychlost odpovědi, na druhou otázku můžeš odpovědět do 28. června 2010 na mail kotva@email.cz.

KLUB SKAUTSKÝCH
SBĚRATELŮ
JUNÁKA

SKAUTSKÝ
INSTITUT
A.B. SVOJSÍKA

Skautské muzeum
na zámku
Nižbor

Vás srdečně zvou na výstavu

POKLADY SKAUTSKÉ KNIHOVNY

aneb

PROMĚNY SKAUTSKÉ LITERATURY 1912 - 2010

Vystaveny budou příručky,
časopisy, beletrie a další
zajímavé materiály.
Část výstavy je věnována
Jaroslavu Foglarovi.

Výstava dokumentuje blížící se
stoleté výročí našeho skautingu.

Slavnostní zahájení:

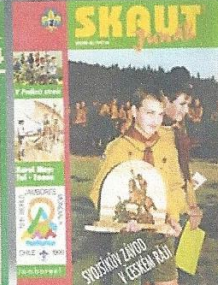
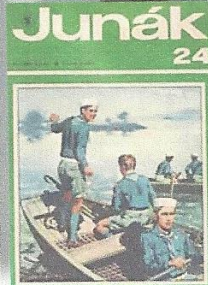
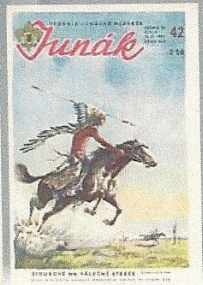
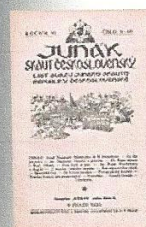
1. května 2010 v 11:00 hodin
a výstava pak pokračuje
až do konce sezóny
v říjnu 2010.

Otevřeno:

květen, červen, září, říjen
v sobotu a neděli 10:00-17:00
Hromadné návštěvy jsou
možné i ve všední den
po dohodě - tel. 311 693 100
červenec, srpen
každý den 9:00 - 18:00

Vlakové spojení:
Beroun - Nižbor
(Ve směru na Rakovník).

<http://www.celticeurope>
e-mai:
nizbor@celticeurope.cz

Hvězdy Kotvy

Milan Kaštan Legát

Tenhle rozhovor je v pravdě trochu historický. Vznikl na Silvestra 2007 u Medvědů na chatě, když padla první myšlenka obnovit vydávání oddílového časopisu Peřej. Měl být v prvním čísle, ale jak to tak bývá, ztratil jsem ho a objevil až před nedávnem. Vydání si zaslouží. Rozmlouvali jsme s kapitánem Kaštanem.

Ahoj Kaštane, od kdy skautuješ?

Od mala.

To je od kdy?

Od podzimu roku 1968, to mi bylo 10 a půl roku. Na vícedenní výpravě jsem byl poprvé o jarních prázdninách v roce 1969 na Antýglu a potom v létě na táboře.

Do oddílu Tě někdo přivedl?

Přivedl mě tenkrát spolužák – bratr Tichošlápek. Seděli jsme spolu od první třídy až do posledního ročníku gymnasia v jedné lavici a i pak jsme spolu jezdili vlakem - on na Vysokou školu lesnickou do Brna a já na dopravku do Žiliny.

Na vodu jsi jezdil i před oddílem, nebo až ve skautu?

Na vodě jsem začal jezdit až v oddílu. Moje začátky byly na pramici před klubovnou. Tenkrát nebyly podmínky jako teď, laminátová loď byla výjimečná a jezdilo se na křehkých lodích (dřevěná kostra s dýhou potažená plátnem), takže díra v lodi byla hned...

Co pro Tebe znamená skauting?

Životní styl, pořád mě to baví. Za dob komunistické totality jsme si museli činnost v oddíle tvrdě vybojovat a i to nás naučilo pracovitosti, houževnatosti a spolehlivosti.

Máš svého skautského učitele?

Jednoznačně bratr Mládě – Ing. Jiří Mladějovský, kapitán Kotvy a po revoluci kapitán přístavu Omaha.

Působil jsi ve vedení oddílu už v letech 69, 70?

Prošel jsem od člunaře přes kormidelníka a od roku 1972 jsme s Jerrym vedli oddíl.

No a jak jsi spokojenej se současnou generací dětí v oddílu?

V oddíle spokojenej jsem. Myslím, že máme i nějaké skauty vodáky, kteří jsou nadprůměrní.

Přeji hodně skvělých zážitků pro všechny a hodně pěkný vody.

Díky za rozhovor.

(s Kaštanem rozmlouval Žabák)

